

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2022. szeptember 11.

Mandabokor

Szentháromság 13. vasárnapja

Cím: Szép szavakat vársz tőle, vagy igaz szavakat?

(2. dia) „¹Három esztendeig nyugton maradtak: nem volt háború Arám és Izráel között. ²A harmadik esztendőben, amikor Jósáfát, Júda királya elment Izráel királyához, ³így szólt Izráel királya a szolgálaihoz: Jól tudjátok, hogy Rámót-Gileád a mienk, és mi mégis tétlenkedünk, ahelyett hogy visszavenénk Arám királyától! ⁴Jósáfáttól pedig ezt kérdezte: Eljössz-e velem harcolni Rámót-Gileáért? Jósáfát így felelt Izráel királyának: **(3. dia)** Elmegyek, akárcsak te, az én népem, akárcsak a te néped, az én lovasságom, akárcsak a te lovasságod. ⁵De Jósáfát ezt mondta Izráel királyának: Kérdezd meg előbb az ÚR igéjét! ⁶Izráel királya ezért összegyűjtötte a prófétákat, mintegy négyszáz embert, és ezt kérdezte tőlük: Elmenjek-e harcolni Rámót-Gileáért, vagy letegyek róla? Ők így feleltek: Vonulj föl, mert az ÚR a király kezébe adja azt! **(4. dia)** ⁷Jósáfát azonban ezt mondta: Nincs itt az ÚRnak több prófétája, akit megkérdezhetnénk? ⁸Izráel királya így felelt Jósáfátnak: Van még egy férfi, aki által megkérdezhetjük az URat, de én gyűlölöm őt, mert sohasem prófétál nekem jót, hanem csak rosszat. Míkájehú, Jimlá fia az.

Jósáfát erre így szólt: Ne mondjon ilyet a király! ⁹Ekkor Izráel királya odahívta egyik udvari emberét, és ezt mondta: Siess Míkájehúért, Jimlá fiáért! **(5. dia)** ¹⁰Izráel királya és Jósáfát, Júda királya ott ült díszruhába öltözve, mindegyik a maga trónján, Samária kapubejáratánál a téren, a próféták pedig mind ott prófétáltak előttük. ¹¹Cidkijjá, Kenaaná fia vasszarvakat készített magának, és ezt mondta: Így szól az ÚR: Ezekkel ökleled Arámot, míg csak el nem pusztítod. ¹²A próféták mindnyájan így prófétáltak: Vonulj föl Rámót-Gileád ellen, és sikerrel jársz! Az ÚR a király kezébe adja azt. **(6. dia)** ¹³A követ pedig, aki elment, hogy elhívja Míkájehút, így szólt hozzá: Nézd, a próféták egyhangúlag jót ígérnek a királynak, legyen azért a te beszéded is olyan, mint az övék, ígérj jót! ¹⁴De Míkájehú így felelt: Az élő ÚRra esküszöm, hogy csak azt fogom mondani, amit az ÚR mond nekem. ¹⁵Amikor a királyhoz érkezett, a király megkérdezte tőle: Míkájehú! Elmenjünk-e harcolni Rámót-Gileáért, vagy letegyünk róla? Ő így felelt neki: **(7. dia)** Vonulj föl, és járj szerencsével! Az ÚR a király kezébe adja azt. ¹⁶A király azonban ezt mondta neki: Hányszor eskesselek meg, hogy csak igazat mondj nekem az ÚR nevében?! ¹⁷Erre így felelt: Láttam egész Izráelt szétszóródva a hegyeken, mint egy nyájját, amelynek nincs pásztora. Az ÚR pedig ezt mondta: Nincs ezeknek gazdájuk, térjen haza mindenki békével! ¹⁸Ekkor

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Izráel királya így szólt Jósáfáthoz: **(8. dia)** Ugye megmondtam neked, hogy nem prófétál ez nekem jót, csak rosszat? ¹⁹Mikájehú pedig ezt mondta: Halld meg az ÚR igéjét! Láttam az URat trónján ülve, és az egész mennyei sereg ott állt a jobbán és balján. ²⁰És ezt mondta az ÚR: Ki fogja rászedni Ahábot, hogy felvonuljon és elessék Rámót-Gileádnál? Erre az egyik ezt mondta, a másik azt mondta. ²¹De előlépett egy lélek, megállt az ÚR előtt és így szólt: Majd én rászedem őt! **(9. dia)** Az ÚR ezt kérdezte tőle: Hogyan? ²²Az így felelt: Elmegyek és hazug lélek leszek minden prófétája szájában. Az ÚR pedig így szólt: Így csakugyan rá tudod szedni. Menj és tégy így! ²³Íme, így adott az ÚR hazug lelket valamennyi prófétád szájába. Az ÚR kimondta vesztedet. ²⁴Ekkor odalépett Cidkijjá, Kenaaná fia, arcul ütötte Mikájehút, és ezt mondta: Talán eltávozott tőlem az ÚR lelke, és csak veled beszélsz? ²⁵Mikájehú így felelt: Majd meglátod azon a napon, amikor szobáról szobára mész, hogy elrejtőzz. **(10. dia)** ²⁶Akkor ezt parancsolta Izráel királya: Fogd Mikájehút, vidd Ámón városparancsnokhoz és Jóás királyfihoz, ²⁷és mondd: Ezt parancsolja a király: Vessétek börtönbe, és szűkösen tápláljátok kenyérrel és vízzel, amíg békében vissza nem térek! ²⁸Mikájehú így szólt: Ha csakugyan békében térsz vissza, nem az ÚR beszélt általam! Majd ezt mondta: Hallja meg ezt az egész nép! ²⁹Azután fölvonult Izráel királya és

Jósáfát, Júda királya Rámót-Gileád ellen. **(11. dia)** ³⁰Izráel királya ezt mondta Jósáfátnak: Én álruhába öltözöm, és úgy megyek a csatába, te azonban öltözz a magad ruhájába! Izráel királya tehát álruhába öltözött, és úgy ment a csatába. ³¹Arám királya pedig ezt parancsolta a harci kocsik parancsnokainak, akik harmincketten voltak: Ne támadjatok meg se kicsit, se nagyot, csak Izráel királyát! ³²Amikor a harci kocsik parancsnokai meglátták Jósáfátot, ezt mondták: Csak ő lehet Izráel királya. Ellene fordultak tehát, hogy megtámadják. Jósáfát azonban kiáltozott. **(12. dia)** ³³Ekkor a harci kocsik parancsnokai látva, hogy nem ő Izráel királya, elfordultak tőle. ³⁴Egy ember pedig találomra meghúzta íját, és eltalálta Izráel királyát a szíjak és a páncél között. Ekkor megparancsolta a kocsis hajtójának: Fordulj meg és vigyél ki a táborból, mert megsebesültem! ³⁵Mivel azonban az ütközet egyre hevesebb lett azon a napon, a királynak állva kellett maradnia harci kocsijában az arámokkal szemben. Estére azután meghalt, mert a vére elfolyt sebéből a harci kocsi belsőjébe. **(13. dia)** ³⁶Napnyugtakor ez a kiáltás szaladt végig a táboron: Mindenki a városába! Mindenki a hazájába! ³⁷Így halt meg a király, és miután Samáriába érkeztek, eltemették a királyt Samáriában. ³⁸A harci kocsit Samária tavában mosták le, a kutyák nyalták a vérét, és parázna nők mosakodtak ott, az ÚR igéje szerint, ahogyan megmondotta.” I Kir 22,1-38

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(14. dia) Szeretett Gyülekezet!

Folytatjuk a „Királyság kora” című sorozatunkat. Egy nagyon hosszú igeszakaszt olvastam fel, bízom abban, hogy sikerült minden részletére figyelni. Egymásba fonódó események miatt nem tudtam megtörni ezt az egységes történetet. A múlt alkalommal **(15. dia)** Aháb (Akháb) királyról hallhattunk, aki Kr.e. 874 – 853 között volt Izrael királya. A kettészakadt ország királyságát tekintve ő volt a 7. király. Ebben az időszakban Isten több prófétát is adott a népnek, Illést és még 3 névtelen prófétát, akik főként északon munkálkodtak. **(16. dia)** Aháb – ahogy az Ige fogalmaz – „azt tette, amit rossznak lát az Úr”, sőt elődei közül ő bosszantotta leginkább tetteivel az Urat. Szövetségest keresve **(17. dia)** a szomszédos Fönícia első emberének, szidón királyának lányát vette feleségül, Jezábelt, aki különösen is sok bosszúságot okozott az Úrnak. Jezábel azon dolgozott, hogy a bálványkultuszt, a bálványimádást intézményesítse az országban, az Istenbe vetett hitet, az Isten iránti engedelmisséget fellazítsa és a népet letérítse az egy igaz Istenbe vetett hit útjáról. Aháb

(Akháb) király pedig mind ehhez asszisztált és megteremtett minden eszközt, lehetőséget, hogy felesége igényeit, kérését ki-elégítse ezen a területen. A vallási élet rendesen felhígult az országban, a „minden megfér egymás mellett” hit uralkodott el és Isten ezt nem nézte jó szemmel. Küldött olyan lelki embereket, prófétákat pl. Illés személyében, akik Igéjét komolyan véve hirdették megalkuvás nélkül az Ő akaratát. Ez a bő két évtized, melyben sok mocsok, szenny, bálványimádás, engedetlenség volt, azt mutatja, Isten türelmes Isten, de a bűn tekintetében Isten nem megengedő, nincsen határ, ok, ürügy, amit át lehetne lépni a bűn tekintetében és súlyos következménye lesz minden meg nem bánt, engedetlenségből fakadt bűnnek. Erről olvashatunk ebben a történetben is, illetve láthatjuk majd, milyen súlyos lesz az a következmény, amiről beszél az Ige.

Izrael országa ezen a ponton összefonódik Júdával. **(18. dia)** Abban az időben Jósáfát volt a király Júdában. Ő Kr.e. 872-től 848-ig uralkodott az országban. Isten – ahogy az északi országba, úgy a déli országba is – támasztott prófétát ebben az idő-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

szakban Jéhu, Hajázuel, Eliézer, Elizeus személyében. Ha meg nézzük **(19. dia)** az ország kronológiai szalagján a „királyváltásokat”, akkor abban az egy évszázadban 5 király uralkodott, szemben az északi országgal, ahol 9. Ha megnézzük a két ország **(20. dia)** „királyváltásait”, akkor láthatjuk azt, hogy politikai szempontból kiegyensúlyozottabb, vezetés szempontjából stabillabb volt Júda, mint Izrael. Jósáfát a 4. király volt az országban, szemben Akhábbal (Aháb) – ahogy mondtam korábban – hogy ő már a 7. volt. Sűrűbben váltották egymást a királyok, amely bizonytalanságot, kiszámíthatatlanságot okozott az országban. Jósáfátról azt tudhatjuk – ahogy a Bibliában olvashatunk róla – **(21. dia):** „⁴²Harmincöt éves volt Jósáfát, amikor király lett, és huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyja neve Azúbá volt, Silhi leánya. ⁴³Mindenben apjának, Ászának az útján járt, nem tért le róla. Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR. ⁴⁴Csak az áldozóhalmok nem szűntek meg, a nép továbbra is áldozott és tömjénezett az áldozóhalmo-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

kon. ⁴⁵Jósáfát békességben élt Izrael királyával.” I Kir 22,42-

45. Három fontos információt jegyezhetünk meg róla:

(22. dia):

1. 25 évig uralkodott Júdában

(23. dia)

2. Azt tette, amit helyesnek lát az Úr

(24. dia)

3. Jósáfát békességben élt Izrael királyával.

Jósáfát király uralkodása idején kiszámíthatóság, biztonság, stabilitás volt az országban. Olyan vezetője volt Júdának, aki azt tette, amit az Úr lát helyesnek, azaz tetteit, döntéseit, vezetését az határozta meg, mi az, ami kedves Isten előtt?! Ez az ember mindent megtett, hogy békesség legyen mind az országban, mind az országon kívül, tehát nem csak belül volt békesség, hanem törekedett arra is, hogy másokkal is békességben éljen.

A Krónikák könyvéből szintén fontos dolgokat tudhatunk meg erről a királyról. **(25. dia):** „³Az ÚR Jósáfáttal volt, mert ősenek, Dávidnak a korábbi útjain járt, és nem kereste a Baalo-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

kat, ⁴hanem atyja Istenét kereste, és az ő parancsolatai szerint élt, nem pedig Izráel cselekedetei szerint. ⁵Ezért az ÚR megerősítette kezében a királyi hatalmat. Egész Júda ajándékot adott Jósáfátnak, úgyhogy gazdagsága és dicsősége igen nagy lett. ⁶Mivel az ÚR útjain járt, egyre bátrabb lett, és újból eltávolította Júdából az áldozóhalmokat és a szent fákat. [...] ⁹Tanítottak tehát Júdában, náluk volt az ÚR törvénykönyve is, amikor bejárták Júda valamennyi városát, tanítva a népet. ¹⁰Ezért az ÚR rettegést támasztott a Júda körül levő országok királyaiban, és nem mertek háborút indítani Jósáfát ellen.” II Krón 17,1-6.9-10.

Innen négy dolgot tudhatunk meg:

(26. dia)

1. Az Úr Jósáfáttal volt, kereste Istenét és az Ő parancsolatai szerint élt

(27. dia)

2. Az Úr megerősítette kezében a királyi hatalmat

(28. dia)

3. Az Isten iránti engedelmségéből fakadóan Isten bátorságot adott, nem hátrált meg, nem alkudott meg, nem kötött kompromisszumokat az Ige rovására, és a bálványáldozati kultushelyeket lerombolta, szembe menve sok felhígult hitű, sok mindent megtűrő emberrel szemben.

(29. dia)

4. Tanította a népet, példát mutatott a hitben, az engedelmségben elől járt. Nem követelt meg olyat a néptől, amit ő ne akart volna tenni, azaz az Úr kedvében járni.

Ez áldássá is vált az országban és félelmet támasztott a környező országokban, mert látták, vele van az Úr!

Szemben Izraellel, ahol Aháb és Jezábel rettenetes dolgokat művelt és az egész ország rettegésben élt tőlük. Az országon belül békétlenség és félelem uralkodik. Izraelben belül volt rettegés és békétlenség, Júdában belül volt békeség és kívül rettegés. Sokat mondó ennek a két országnak lelki állapota. **(30. dia)**

Izraelben Istent kihagyták a vezetésből, ezért „hátrébb lépett”.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Aháb (Aháb) király és a királynő rettegésben tartja a népet. Belül békétlenség és félelem!

(30/a dia) Júdában Isten a döntéseik, a mindennapjaik része, ezért áldás van az országban. Az Úr Jósáfáttal van, ezért az ország határain belül békesség van, az ország határain kívül pedig félelem és rettegés.

Aháb király ezt a környező országok Júdatól való rettegéseit kihasználva szövetségest keres Jósáfátban. Arám szomszédos volt Izraellel, ahol újra és újra kiújuló területi viták, háborúk zajlottak. **(31. dia)** Birtoklásáért többször is heves harc folyt Izrael és a megerősödő arámok között. Rámóth-Gileád Izrael és Arám határán fekszik, **(32. dia)** vélhetően területileg meghatározó szerepe volt a városnak. Ma is létező városról beszélünk. **(33. dia)** Ma Jordánia területén fekszik, Ar-Ramtha a neve a városnak.

Aháb királyt zavarja, hogy az a terület, amely korábban az országhoz tartozott, nem az övéké, ezért Júda királyában szövet-

ségest keresve szeretné megtámadni és visszafoglalni a stratégiailag jelentős várost, Rámót-Gileádot.

Azonban nem csak a két ország lelki állapotát tükrözi ez a történet, hanem a két király lelki állapotát is. Amikor Aháb felkeresi Jósáfátot a város megtámadásának szándékával, akkor ennek a lelki embernek azonnal az van a szívében **(34. dia)**: „**5De Jósáfát ezt mondta Izrael királyának: Kérdezd meg előbb az ÚR igéjét!**” I Kir 22,5. Jósáfát pedig semmit nem sejtett, hogy Aháb király szándékai gonoszak, félrevezetőek. Ez a történet arról is szól, hogy Jósáfát is megbotlott hívő emberként. Aháb olyan prófétákkal vette magát körül, akik azt mondják, amit a király hallani akar. Eltávolította azokat a prófétákat, akik az Úr küldöttei voltak és olyanokat fogadott fel, akik a királyt kiszolgálták és neki akartak megfelelni, azaz hamis próféták voltak. Mindig voltak olyan emberek, akik a vallásosság köntösébe bújva olyan valóságos embereket vettek maguk köré, akik nem az Urat szolgálják, hanem emberi akaratokat, szándékokat szolgálnak, embereknek igyekeznek tetszeni és nem érdekli őket, mit mond Isten Igéje.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Aháb olyan prófétákat hívatott – még a számuk is lenyűgöző, tekintélyt parancsoló, 400 próféta –, akik az ő szolgálatában állnak, neki engedelmeskednek, hiszen azokat már rég megölette, ellehetetlenítette, eltávolította, akik az Urat szolgálták. Olyanokkal vette magát körül, akik úgy táncolnak, ahogy ő füttyül. Így volt teljesen egybehangzó ezeknek a hamis prófétáknak a szavai, akik azt mondták, menj háborúba, támadd meg a várost. Jósáfátban békétlenséget támaszt ez, ezért azt mondja, nincs még más próféta, akit meg lehetne kérdezni?! Erre Aháb azt mondja **(35. dia)**: „**Izráel királya így felelt Jósáfátnak: Van még egy férfi, aki által megkérdezhetjük az URat, de én gyűlölöm őt, mert sohasem prófétál nekem jót, hanem csak rosszat. Míkájéhu, Jimlá fia az.**” I Kir 22,8. Kibújt a szög a zsákból, ez a két lélek taszítja egymást, ami Ahábban van és ami Míkájéhuban van. Gyűlöli, mert sosem prófétál neki jót, hanem csak rosszat. Jókai szavai jutnak eszembe, aki azt mondta **(36. dia)**: „*Mindig emlékezz arra, hogy a szép szavak nem mindig igazak, s az igaz szavak nem mindig szépek.*” Jókai Mór. Ezzel Aháb le-

leplezi magát, mert csak olyan embereket szeret hallgatni, akik megerősítik döntéseikben, akik azt mondják, amit ő hallani akar. Neki azok a szépen csengő szavak, próféciai, amik egybecsen-
genek az ő gondolatával, szándékával, akaratával, elképzeléseivel. Aki nem azt mondja, azt gyűlöli, megveti. Míkájéhu nem akar beállni abba a sorba, amibe az a 400 próféta beleállt. Ő felvállalja azokat az igaz szavakat is, ami a királynak nem tetszik. Ma is vannak az egyházban olyan emberek, akik a szépen csilingelő, szép szavakat, igehirdetéseket kedvelik, erre viszket a fülük, nem hajlandóak meghallani az igaz szavakat csak a szépeket. Így válogatnak az Igék között is és ők akarják eldönteni, mi igaz, mi szép, mi bűn, mi nem bűn. S ha olyat hallanak, ami nem kedvükre való, ott bemocskolják a lelkeszt, a gyülekezetet, a hívőt, ott a gyűlölet lesz uralkodóvá, mert az ilyen ember gyűlöli az igaz szavakat, ők csak a szépet akarják hallani. Ezért nem is akarnak hallani például a bűnről sem, mert az a „nem szép” kategória. Aháb ellentmondást nem tűrően csak azokat akarta meghallgatni, akik szép szavakat csilingelnek a fülébe. Nem akarta

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

meghallani azt sem, hogy meg fog halni, a következmények és az ítélet hangját nem vette magára. S ebben a történetben az a szomorú, hogy Jósáfát, akinek helyén van a szíve és az esze is, ő sem látja ezt, és belemegy ebbe a háborúba, ahol csak vesztesek lesznek. Nem látja át, hogy Aháb csak behúzta a csőbe és ez ott igazolódik be, amikor állruhába megy a háborúba és Jósáfátnak pedig azt mondja, te menjél a királyi öltözetbe, mert tudta, hogy ha az ellenség a királyt likvidálja, akkor a hadsereg is szétoszlik. Azonban az Urat nem lehet becsapni, nem lehet álöltözetbe félrevezetni. Olyan megmosolyogtató, de mégis olyan tragikus, amikor azt gondolja Aháb, hogy azért, mert álruhába öltözik **(37. dia)**: **„Izráel királya tehát álruhába öltözött, és úgy ment a csatába.”** I Kir 22,30, Isten elől el tud menekülni. Isten előtt leplezetlenek vagyunk és nem lehet semmilyen álcával megúszni az ítéletet. Nem hallgatott az elhallgattatott prófétára, hanem elvette és ez lett a veszte Ahábnak. Beteljesedett az az ígéret, amit Isten tett Ahábbal, majd később feleségével, Jezábellel. Prófécia és ígéret **(38. dia)**:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Aháb:

„Ezt mondja az ÚR: Öltél, és még birtokot is szereztél? Azután így beszélj hozzá: Ezt mondja az ÚR: Ahol a kutyák felnyalták Nábót vérét, ugyanott nyalják fel a kutyák a te véredet is!” I Kir 21,19

Beteljesedés **(38/a dia)**:

„³⁷Így halt meg a király, és miután Samáriába érkeztek, eltemették a királyt Samáriában. ³⁸A harci kocsit Samária távában mosták le, a kutyák nyalták a vérét, és parázna nők mosakodtak ott, az ÚR igéje szerint, ahogyan megmondotta.”

I Kir 22,37-38

Jezábel **(39. dia)**:

„²³Jezábelről pedig így szól az ÚR: A kutyák eszik meg Jezábelt Jezebel falánál!” I Kir 21,23

Beteljesedés **(39/a dia)**:

„³³Ő megparancsolta: Dobjátok le! Le is dobták, úgyhogy vére a falra meg a lovakra fröccsent, és eltaposták. [...] ³⁵De amikor odamentek, hogy eltemessék, nem találtak belőle

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mást, csak a koponyáját, a lábait és a két kezefejét. ³⁶Visszatértek, és jelentették neki, mire ő ezt mondta: Az ÚR igéje ez, amelyet kijelentett szolgája, a tisbei Illés által: A kutyák eszik meg Jezábel testét a jezréeli birtokon. ³⁷És olyan lesz Jezábel holtteste a jezréeli birtokon, mint a trágya a mezőn; nem mondják meg róla, hogy ez volt Jezábel.” II Kir 9,33.35-37.

Aháb nem szerette Mikájéhút, mert a próféta mindig ellene beszélt. Bár szeretném megközelíteni arról az oldalról ezt az ahábi állítást, hogy mindig azt tette, amit rossznak lát az Úr, tehát nem Mikájéhú mondott ellent, hanem Aháb tett ellene annak, amit az Úr kívánt tőle. Megmondta előre, hogy meg fog halni az engedetlensége, az istentelensége miatt. Erre Cidkijjá, Aháb négyszáz prófétájának egyike arcon csapta Mikájéhút, és kigúnyolta őt, Aháb pedig börtönbe záratta.

Mikájéhú szolgálata Jézus Krisztus szolgálatára mutat, aki szintén az Úr igaz, ám elvetett prófétája. Mikájéhúhoz hasonlóan Jézust is arcul verték és kigúnyolták **(40. dia)**: „⁶⁷Azután szembe-

köpték, arcul ütötték, mások pedig bottal verték, ⁶⁸és ezt mondták: „Prófétáld meg nekünk, Krisztus, ki ütött meg téged!” Mt 26,67-68. Őt is elfogták szavaiért és fogságba vetették. Nála is megtörtént a prófécia és az ígéret, és amikor eljött az idők teljessége, beteljesedett jövetelenek ideje. Ő nem azért jött, hogy csilingelő szavakat súgjon a füledbe és azt mondja, amit te hallani szeretnél. Ő nem akar becsapni, ahogy a hamis próféták becsapták Ahábot és Jósáfátot. Ő azt akarja, hogy életed, bűnbocsánatod és üdvösséged legyen. Ő nem szép szavakért jött, hanem hogy életed hozzon, örök életet és bűnbocsánatot. Ennek az útja nem szép szavakból áll, hanem őszinte, igaz bűnbánó szavakból, ami hiányzott Aháb és Jezábel életéből is, s ennek súlyos következménye lett. Mikájéhú elvetett és megvetett próféta volt Aháb szemében, Jézus elvetett és megvetett megváltó volt emberek szemében. A te szemedben kicsoda Jézus Krisztus? Hogy tekintesz rá? Szép szavakat vársz tőle, vagy igaz szavakat? Ő nem szép szavakat akar neked mondani, hanem csak annyit **(41. dia)**: „**Bízzál, fiam, megbocsáttattak bűneid.**” Mt 9,2. Ámen!